

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/53/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710010281
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2011:6710010281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. 08. 2011, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v trestnej veci obžalovaného A. C., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a iné takto

rozhodol:

Obžalovaný A. C., nar. XX.XX.XXXX vo Q., trvale bytom E. č. XX,

je vinný,

že

že dňa 07.02.2009 v čase o 8.30 hod v E. na miestnej komunikácii v blízkosti Obecného úradu a potravín, okres Q., ublížil na zdraví D. L.Č. tak, že ho niekoľkokrát udrel kovovým boxerom do oblasti tváre, čím spôsobil D. L.Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. XXX, E. mnohopočetné tržné rany tváre, podliatiny tváre s dobou PN 10 dní.

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. i/, § 38 ods. 2, 3, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 170,00 (stosedemdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený sa obžalovanému ukladá náhradný trest odňatia slobody 2 (dva) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku sa poškodený Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO 35942436 so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona sa u k l a d á zhabanie veci, a to 1 ks boxer z nezisteného kovového materiálu chrómovej farby so 4 ostrými výstupkami bez výrobného čísla o rozmeroch 11 cm x 7 cm.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona sa vlastníkom zhabanej veci stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Na tunajšom súde bola dňa 09. 04. 2010 podaná obžaloba proti obžalovanému A. C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 07.02.2009 v čase o 8.30 hod v E. na miestnej komunikácii v blízkosti Obecného úradu a potravín, okres Q., fyzicky napadol D. L. za prítomnosti najmenej troch osôb tak, že ho niekoľko krát udrel kovovým boxerom do oblasti tváre, ktorý mu následne tento útok opätovoľ, čím spôsobil D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. XXX, E. mnohopočetné tržné rany tváre, podliatiny tváre s dobou PN 10 dní.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 27. 07. 2010 tak, že obžalobe v celom rozsahu vyhovel a uznal obžalovaného vinným. Zároveň mu uložil trest podľa § 364 ods.1 Tr. zákona vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Taktiež súd uložil ochranné opatrenie a to zhabanie veci ohľadne kovového boxera zaisteného v tejto trestnej veci. Proti podanému trestnému rozkazu podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu včas odpor s odôvodnením, v ktorom namietol svoju vinu i trest. Súd vo veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v dňoch 09. 11. 2010 a 23. 08. 2011.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal v zhode so svojou výpoveďou z prípravného konania tak, že uvedeného dňa asi okolo 08.00 hod. ráno čakal pred svojim domom, pretože mal ísť hrať futbal do Q., a asi 50 metrov od jeho domu je večierka, kde stáli D. L. a C. I., ktorí popíjali alkohol. Keď ho zbadali, D. L. začal na neho kričať, nadávať mu a vyhrážať sa mu. Následne L. s I. prišli k nemu, opakovane mu nadávali niečo ohľadne incidentu, ktorý sa stal deň predtým s taxíkom. D. L. začal do neho strkať, na čo mu obžalovaný hovoril, nech nerobí hlúposti a ide preč. L. sa však zahnal a trafil ho päťou do hlavy, na čo sa obžalovaný začal brániť a vtedy L. vytiahol z ľavého vrečka kovový boxer. Bolo to tak, že L. ho napádal a obžalovaný sa iba bránil. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že mal na hlave taký šrám, z ktorého mu tiekla krv, ale nevedel uviesť či mu to L. urobil prsteňom alebo nejako inak. V prípravnom konaní sa vyjadril tak, že mu poranenie hlavy D. L. spôsobil kovovým boxerom. Počas tejto bitky prišli bratia A., oddelili ich od seba a obžalovaného naložili do auta. Na druhý deň po útoku bol na ošetrení.

V čase súdneho konania súd zistil, že poškodený D. L. sa nachádza na adrese vo H. R., odkiaľ sa však súdu žiadna súdna zásielka ako doručená, ani nedoručená nevrátila. Preto súd na výkon práv poškodeného ustanovil poškodenému D. L. opatrovníka uznesením zo dňa 30. júna 2011, v súlade s ustanovením § 48 ods.3 Tr. poriadku. Keďže sa nepodarilo zabezpečiť účasť poškodeného ako svedka na hlavnom pojednávaní, súd v súlade s ustanovením § 263 ods.3 písm. a/ Tr. poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 25. 05. 2009. Vtedy poškodený uvádzal, že dňa 06. 02. 2009 v nočných hodinách mal slovný konflikt s obžalovaným kvôli taxíku. Nasledujúceho dňa 07. 02. 2009 bol ráno spolu s C. I. pred obchodom v E. a zbadal obžalovaného, ako vyšiel z domu, preto na neho zakričal, aby počkal. Išiel k nemu, začali sa o tomto incidente rozprávať. Potom však došlo k slovnému konfliktu, na čo obžalovaný začal na poškodeného vykrikovať, že mu rozkope hlavu a že na neho zavolá otca a podobne. Potom do seba strčili, prišiel C. I., ktorý sa ich snažil rozdeliť a vtedy spoza C. I. ho obžalovaný udrel kovovým boxerom do tváre asi dva až trikrát. Poranil mu obočie, pravé aj ľavé líce, začal krváčať. Vtedy prišli obžalovaného kamaráti, naložili ho do auta a odišli preč. C. I. zavolať kamarátovi, ktorý ich odviezol na políciu a následne na ošetrenie. Poškodený potvrdil, že počas vzájomného konfliktu aj on udrel obžalovaného. Predtým konflikt s obžalovaným nemal.

Svedok C. I. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že uvedeného dňa v ranných hodinách zbadali spolu s D. L. obžalovaného, kedy D. L. šiel za obžalovaným a svedok bol od nich asi 20 metrov, čo sa rozprávali, toto nepočul. Zbadal, že sa začali strkať, vtedy pribehol a videl tam na zemi spadnutý boxer. Videl, ako ho zdvihol obžalovaný a udrel dva až trikrát D. L. do tváre. Obžalovaný svedkovi hovoril, aby D. zobral

preč a tak ho odtiaľ stiahol. Vtedy tam prišli nejakí kamaráti obžalovaného, naložili ho do auta a odišli s ním preč. Svedok potvrdil, že po údere boxerom videl zranenie u D. L. v oblasti tváre, z neho striekala krv ale nevšimol si, či mal nejaké zranenie aj obžalovaný. Svedok uviedol, že nevidel kovový boxer v rukách D. L., ale či bol jeho, to svedok uviesť nevedel. Samotný priebeh bitky ako ho opísal svedok mal prebiehať tak, že najskôr sa obžalovaný s poškodeným strkali, potom sa začali biť aj päťami a vtedy on odťahoval poškodeného D., kedy aj obžalovaný hovoril, aby ho zobral preč, avšak stále sa naťahovali a vtedy bol ten boxer na zemi, obžalovaný ho zdvihol a trikrát udrel D. L. do tváre, následne ešte aj D. L. útočil na C.É. a v tom prišli tí dvaja svedkovia a zobrali obžalovaného do auta preč.

Svedok D. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď prichádzali s bratom, videl obžalovaného spolu s poškodeným ako zápasia, boli na zemi, následne vstali s tým, že poškodený držal obžalovaného jednou rukou, a druhou ho udieral. Bolo zrejmé, že útočníkom je práve D. L.. Keďže sedel na strane spolujazdca, hneď ako zastali, vybehol a odtiahol ich od seba, ešte kým sa mixovali. Videl ako D. L. vypadol boxer, bol presvedčený, že vypadol práve D. L.. Nevidel, že by bol obžalovaný alebo D. L. použili na úder kovový boxer. Obžalovaného zobrali do auta, v spätnom zrkadle si všimol, že má podliatiny, obžalovaný hovoril, že ho bolí hlava a tak nakoniec nešiel hrať futbal. Svedok ešte uviedol, že D. L. ako aj C. I. boli zjavne pod vplyvom alkoholu.

Svedok A. A. potvrdil, že keď v uvedený deň prichádzal, videl C. a ako za ním od lavičky ide L.Á.. On išiel po brata a zhruba v priebehu jednej minúty sa vracali autom po C., a videli ako sa Jesenský bráni útoku L.. Svedok uviedol, že hneď ako vystúpili z auta, začali ich od seba oddeľovať, a vtedy L. z ruky alebo rukáva vypadol kovový boxer. Svedok s určitosťou potvrdil, že vypadol práve D. L.. Svedok nevidel, že by obžalovaný napadol L. boxerom, alebo L. obžalovaného. Keďže v prípravnom konaní svedok uvádzal, že videl boxer v ruke D. L., svedok na vysvetlenie uviedol na hlavnom pojednávaní, že keď prichádzali, videl ako mal v ruke tento boxer D. L., a keď sa mixovali, zrejme si ho schoval do rukáva alebo niečo podobné a potom mu vypadol. Na obžalovanom videl podliatiny a krv na hlave, u L. svedok nič nevidel.

Keďže z výpovedí obžalovaného i svedkov vyplynuli pochybnosti o zraneniach obžalovaného a poškodeného počas incidentu a o mechanizme ich vzniku a ich následkoch, súd do konania pribral ako znalca MUDr. Gregu, ktorý v prípravnom konaní podával odborné vyjadrenie k týmto otázkam. Súd mal zato, že odborné vyjadrenie sa javí nedostatočným, nakoľko k uvedeným otázkam sú potrebné odborné znalosti a postup podľa § 141 ods.1 súd nepovažoval za dostačujúci. MUDr. Grega bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako znalec a uviedol, že na základe oboznámenia sa so spisovým materiálom, súčasťou ktorého boli lekárske správy k zraneniam poškodeného i obžalovaného sa vyjadril k zraneniam poškodeného, ktoré boli opísané na základe subjektívnych údajov poškodeného, ako i objektívneho nálezu lekára s diagnostickým záverom ako rezné rany a krvné podliatiny tváre, pričom však znalec poukázal, že zrejme došlo k písárskej chybe pri diagnóze, kde správne malo byť uvedené tržné rany. K mechanizmu vzniku týchto zranení sa znalec vyjadril tak, že tieto v žiadnom prípade nemohli byť spôsobené rukou zovretou v päšť, nakoľko z klinickej i znaleckej praxe má poznatky, že v takomto prípade by nevznikli tržné rany nerovných okrajov ako to bolo v tomto prípade u poškodeného. Veľmi dobre tieto zranenia mohli byť spôsobené práve kovovým predmetom a to boxerom, ktorý bol v trestnom konaní zaistený. Uvedené zranenie ovplyvňovalo bežný život poškodeného do jedného týždňa tým spôsobom, že mal bolesti hlavy, tváre, sťaženosť hygienu tváre pre bolesti i obväzové krytie. Dobu PN ustálil na dobu 10 dní, pričom vzal do úvahy aj vstrebávanie podliatin, ktoré sa vyvinuli do následných dní a definitívne zahojenie rany. PN sa spravidla končí vybratím stehov, ale v tomto prípade nebola k dispozícii správa, kedy k tomu došlo, preto dĺžku PN ustálil na základe svojej klinickej praxe. Taktiež znalec vylúčil, že by k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť aj tým spôsobom, že by poškodený mal sám v rukách kovový boxer a k zraneniu by došlo v rámci bitky. Ďalej sa znalec vyjadril k zraneniam obžalovaného, kedy vychádzal z lekárskej správy. U obžalovaného bol vykonaný i röntgen hlavy, nebola zistená žiadna rana ani podliatina, bola záverovaná diagnóza pomliaždenie hlavy, takže došlo len k narazeniu hlavy, pričom u obžalovaného sa jednalo o pomliaždeninu ľahkého stupňa. K takémuto zraneniu mohlo dôjsť úderom päťou, alebo dlaňou. Znalec vylúčil, že by zranenie mohlo vzniknúť kovovým predmetom, t. j. boxerom.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie prokurátorka v záverečnej reči navrhla posúdiť konanie obžalovaného podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a § 364 ods.1 ako aj ods.2 písm. b/ Tr. zákona, nakoľko sa skutku dopustil závažnejším spôsobom - so zbraňou podľa § 138 ods.1 Tr. zákona.

Súd tiež oboznámil trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 54/2010 zo dňa 03. mája 2010, právoplatný 19. mája 2010, ktorým bol uznaný vinným D. L. okrem iného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil tým spôsobom, že dňa 07. 02. 2009 v čase o 08.30 hod. v E. na miestnej komunikácii, v blízkosti budovy Obecného úradu a predajne potravín, okres Q. fyzicky napadol A. C. za prítomnosti najmenej troch osôb tak, že ho niekoľko krát udrel do tváre, ktorý mu následne tento útok opätovoľ, čím spôsobil A. C. pomliaždenie hlavy v temeno - záhlavovej oblasti s dobou PN 4 dni.

Na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že obžaloba proti obžalovanému A. C. bola podaná dôvodne len z časti, a preto po úprave skutkovej vety súd uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v čase incidentu to bol práve poškodený D. L., ktorý prišiel za obžalovaným a začal na neho útočiť najskôr slovne a potom i fyzicky. Toto bolo jednoznačne preukázané z výpovedí obvineného ako i svedka C. I., ktorý potvrdil, že obžalovaný ho aj slovne vyzýval, aby D. L. zobral preč a následne i svedeckými výpoveďami bratov A., ktorí potvrdili, že obžalovaný sa iba bránil útoku poškodeného. Podporne súd prihliadol i na právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 54/2010, ktorým bol poškodený D. L. uznaný vinným, pretože fyzicky napadol obžalovaného. Poškodený ako obvinený trestný rozkaz prevzal, proti nemu odpor nepodal. Z konania obžalovaného bolo teda zjavné, že sa u neho jedná o obranu proti útoku poškodeného D. L., preto ho súd neuznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 Tr. zákona, pretože nemal za preukázané, že by obžalovaný napadol poškodeného D. L..

Z výpovedí všetkých zainteresovaných osôb však vyplynulo, že počas bitky videli kovový boxer. Obžalovaný tvrdil, že ho mal v rukách poškodený D. L., a týmto mal na neho zaútočiť. Podporne i svedkovia A. potvrdili, že práve u D. L.Á. videli tento kovový boxer, hoci samotný úder proti obžalovanému nevideli. Naproti tomu D. L. tvrdil, že ho obvinený udrel týmto kovovým boxerom a svedok C. I. potvrdil, že videl ako kovový boxer zdvihol práve obžalovaný a udrel ním poškodeného, nevedel sa však vyjadriť k tomu, koho tento boxer bol. V kontexte s výpoveďou znalca MUDr. Gregu, ktorý vychádzal z ošetrojúcich správ obžalovaného i poškodeného však možno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že pri incidente došlo k zraneniu poškodeného D. L. práve týmto kovovým boxerom zavineným konaním inej osoby. Poškodený bol na ošetrovaní bezprostredne po skutku o 09.24 hod. (ku skutku došlo o 08.30), kedy mu boli zistené objektívne zranenia uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. K mechanizmu ich vzniku sa znalec jednoznačne priklonil k opakovaným úderom kovovým predmetom - boxerom inou osobou. Zranenia zistené u obžalovaného rozhodne nemohli vzniknúť po údere boxerom. Vzhľadom na tieto súvislosti súd skutok uzavrel tak, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k bitke, ktorú začal poškodený D. L., a obžalovaný pri obrane zjavne použil proti poškodenému kovový boxer. Súd sa preto zaoberal obranou obžalovaného v tom, či v jeho konaní možno vidieť nutnú obranu v zmysle ustanovenia § 25 Tr. zákona.

Podľa § 25 ods.1 Tr. zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods.2 Tr. zákona nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka, alebo k osobe obrancu.

Súd je toho názoru, že konanie obžalovaného prekročilo zákonný rámec nutnej obrany. Pri samotnom útoku poškodeného proti obžalovanému nebolo dokazovaním preukázané, ale ani vyvrátené, či poškodený ako prvý použil kovový boxer na útok proti obžalovanému. Obžalovaný tvrdil, že ho poškodený týmto kovovým boxerom mal udrieť, čo však bolo vyvrátené znalcom MUDr. Gregom. Preto súd vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ ustálil, že obžalovaný konal v obrane proti priamej hrozbe útoku poškodeného kovovým boxerom. Avšak s prihliadnutím na okolnosti prípadu, kedy počas útoku sa neznámym spôsobom dostal kovový boxer do dispozície obžalovaného a okrem obžalovaného pri priamom útoku poškodeného tohto odťahoval i svedok C. I., obžalovaný použil sám kovový boxer za danej situácie na úder proti poškodenému. Takéto konanie obžalovaného už bolo celkom zjavne neprimerané útoku poškodeného. Súd však na tieto okolnosti prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. i/ Tr. zákona pri ukladaní druhu a výmery trestu.

Keďže v priamej súvislosti s konaním obžalovaného došlo k ujme na zdraví u poškodeného D. L., súd ho uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví. Súd má zato, že boli naplnené všetky znaky pojmu „ublíženia na zdraví“ tak, ako to má na mysli ustanovenie § 123 ods.2 Tr. zákona. Zranenia poškodeného si objektívne vyžiadali lekárske ošetrenie a následne bola PN znalcom ustálená na dobu 10 dní na základe jeho klinickej praxe, počas ktorých bol poškodených obmedzený na obvyklom spôsobe života do jedného týždňa tak, ako to opísal vo svojej výpovedi znalec, a následne do PN bola zarátaná aj doba vstrebávania krvných podliatin a nevyhnutnosť vybrať stehy po zašívaní, čo možno považovať taktiež za obmedzujúce v obvyklom spôsobe života.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 ods.1, 4 Tr. zákona. K osobe obžalovaného mal súd k dispozícii správu z Obecného úradu E., podľa ktorej voči obžalovanému zo strany obce nebolo vedené žiadne konanie. Podľa správy z registra priestupkov bol obžalovaný jedenkrát priestupkovo riešený v roku 2008 z priestupku podľa § 49 ods.1 písm. d/ a § 50 ods.1 Zákona č. 372/1990 Zb. z. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný jedenkrát súdne trestaný v roku 2003 pre násilnú trestnú činnosť, avšak sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovanému poľahčovalo, že odvracal útok, avšak konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa u obžalovaného znižuje horná hranica trestnej sadzby. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, i osobu obžalovaného súd tomuto vymeral peňažný trest vo výmere 170,00 €, ktorý trest súd považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti i nápravu páchatel'a. Pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu bol zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, súd mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

V trestnom konaní si škodu uplatnila zdravotná poisťovňa Dôvera, a keďže pri nároku na náhradu škody je potrebné zohľadniť i samotné konanie poškodeného, súd podľa § 288 ods.1 Tr. poriadku odkázal poškodenú zdravotnú poisťovňu so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, pretože ďalšie dokazovanie by presiahlo potreby trestného konania.

V rámci tohto trestného konania bola políciou zaistená vec a to 1 kus kovový boxer u poškodeného D. L., ktorú tento dobrovoľne polícii vydal, avšak v konaní sa nepodarilo zistiť, komu táto vec patrí. Preto súd uložil podľa § 83 ods.1 písm. e/ Tr. zákona ochranné opatrenie a to zhabanie veci týkajúce sa zaisteného predmetu. Vlastníkom tejto veci sa stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).